

Ulemper ved at lade Loven emanere, og idet jeg troede, at det allerede havde Noget for sig i den Grundsætning, der saaledes er bleven opstillet i Loven af 30te November 1857, gjør jeg fremdeles Regning paa, at det ærede Thing ikke vil troe at overlade for meget til Justitsministeriets Afgjørelse ved at lade Loven blive affattet saaledes, som den er foreslaaet, en Opfattelse, hvorfor der ogsaa under de Foredrag, som idag ere holdte heri Salen, har hævet sig Stemmer. Der er yttret, at det kunde have været ønskeligt, om Systemet var blevet anvendt i et endnu større Omfang, end det er Tilfældet i Lovforslaget. Jeg troer, at der allerede er gjort saa væsentlige Fremskridt, at der kan komme et Resultat af den Indflydelse, som Lovens Virksomhed vil have, og at man vilde drive sin Forbring for vidt, hvis man gjorde Krav paa, at det skulde stee i et endnu større Omfang. Med Hensyn til den Yttring af en æret Rigsdagsmand, at der kunde være Tilfælde, hvor en Fanges Personlighed gjorde det særdeles vigtigt, at han kom til at blive affondret fra Andre, saa nærer jeg ikke den mindste Tvivl om, at saa rigeligt, som der er blevet sørget for Leilighed til at anvende Systemet, vil der heller ikke kunne komme til at mangle Plads for en Saadan.

En æret Rigsdagsmand har yttret med Hensyn til Loven i Almindelighed, at det kunde anses for at være i og for sig selv retfærdigt og billigt, at den Forkortelse i Straffetiden, der efter Loven af 30te November 1857 indtræder for Mandfangene, maatte blive noget større for Qvindefangerne. Jeg troer imidlertid ikke, at det vilde være heldigt, om vi vedtoge en saadan Forandring, hvorved den qvindelige Fange kom til at slippe med kortere Tid end den mandlige Fange, naar hun arbejdede i Cellen og havde Ophold der Nat og Dag. Det maa erkjendes, at det allerede er en stor Moderation, naar efter Loven af 1857 den, som dømmes til 8 Maaneders Forbedringshuusarbejde, ved stadigt Ophold i Cellen slipper med 6 Maaneder; at den, der er dømt til 3 Aar, bliver eftergivet Treiedelen af Tiden, og at med Hensyn til den mellemiggende Tid mellem 3 og 6 Aar Halvdelen af Straffen eftergives. Det er en meget stor Bønhjælp, som

derved er tilstaaet, og jeg frygter for, at man vilde komme til at virke skadeligt, naar man, idet man tog Hensyn til de Forhold, som kunne indtræde for Qvindefangerens Vedkommende, lod denne Bønhjælp blive endnu større. Det er begribeligt nok, at man af Hensyn til den større Modtagelighed for Indtryk, som Qvindefangen maa forudsættes at have, kan være tilbøielig til at troe, at Humanitetshensyn kunne tale derfor, men jeg holder mig forvisset om, at disse Humanitetshensyn neppe med egentlig Gylbighed kunne gjøre sig gjældende, naar man har havt Leilighed til at see, i hvilket Forhold Moraliteten hos Qvindefangerne staaer til Mandfangernes, og der er sikkert ikke nogen Grund til at paatvile, at der vil kunne gjøres den samme Forbring med Hensyn til Qvindefangerne, som med Hensyn til Mandfangene. I Forbindelse med den Yttring, at det maaskee vilde være hensigtsmæssigt at indrømme en saadan Moderation, udtalte den samme ærede Rigsdagsmand, at det maaskee kunde indrettes saaledes, at det blev overladt Justitsministeriet at tage Bestemmelse om en saadan større Forkortelse. Jeg skal hertil bemærke, at det vistnok var en for stor Mhyndighed at indrømme Justitsministeriet; thi det vilde da blive en ligefrem Benaadningsact, man vilde komme til at udøve; jeg troer derfor, at man skal lade det blive ved en bestemt Udtalelse i Loven og fra Domstolene og ikke give Justitsministeriet adgang til at moderere Dommen. Hvad angaar de Ytringer, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Müllens) med Hensyn til den formeentlige Uretfærdighed nu at gjøre en Forandring for de Forbryderes Vedkommende, som allerede ere dømt til at udstaae Forbedringshuusarbejde under ganske andre Forhold end de, der ville indtræde under Forudsætning af Cellesystemet — da anseer jeg det for tilstrækkeligt, at henholde mig til den Afgjørelse, som deels med Hensyn til Loven af 1857, deels med Hensyn til Loven af 6te November 1858 om Fæstningsflavers Overtlyttelse til Lugthuset, er bleven gjort gjældende, og det Resultat, som der er fremkommet. Det er blevet bemærket med Hensyn til den samme Paragraph, hvorefter Ministeriet skulde have Bemhyndigelse til efter